

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 23. juli 2012

PWN/ J.nr. 2012-4580

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 26. juni 2012 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 348 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karin Nødgaard (DF).

Spørgsmål nr. 348:

”Ministeren bedes kommentere artikel i Kristeligt Dagblad samt indslag på TV2 News kl. 7.00 den 26. juni 2012, hvori det oplyses, at en ældre dement 90-årig beboer på et plejehjem har været udsat for seksuelt overgreb, og hvor ledelsen ikke ønskede at orientere de pårørende, hvorefter personalet indberettede det anonymt.”

Svar:

Jeg vil indledningsvist sige, at jeg ikke kan tage stilling til den konkrete sag. Men jeg vil gerne tilkendegive, at ledelsen på plejecentre eller lignende steder, hvor de mest sårbare ældre bor, har et stort ansvar for at sikre, at beboerne kan leve trygt og godt.

Men det er også vigtigt at holde fast i, at borgere med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, herunder ældre demente, ligesom alle andre borgere har ret til at holde personlige oplysninger for sig selv. Der kan således være områder, hvor den enkelte ikke ønsker at inddrage sin familie og pårørende – også selvom de pårørende måske ville ønske at blive inddraget.

Som udgangspunkt har personalet på et plejecenter eller et lignende tilbud tavshedspligt om fortrolige oplysninger, som de måtte komme i besiddelse af gennem deres daglige arbejde. En uberettiget videregivelse af sådanne oplysninger til uvedkommende ville kunne betragtes som et brud på personalets tavshedspligt og kan være strafbart efter straffeloven. Reglerne om

tavshedspligt gælder både for offentligt ansatte og for ansatte i private og selvejende botilbud eller plejecentre, der udfører opgaver efter serviceloven.

Der kan i særlige tilfælde opstå situationer, hvor personalet må vurdere, om en beboers pårørende skal orienteres om konkrete forhold og hændelser på stedet. Det vil i sådanne tilfælde være op til personalet, og i sidste ende stedets ledelse, at vurdere, om oplysningerne er af en sådan karakter og så væsentlige for at kunne varetage beboerens interesser, at det er nødvendigt at orientere pårørende herom. Det er altid vigtigt i sådanne situationer, at der er en god og tillidsvækkende kommunikation mellem ledelse, personale og pårørende.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at hensynet til beboeren altid skal veje tungest. Tavshedspligten skal beskytte beboeren, ikke personalet.

Karen Hækkerup

/ Eva Pedersen